

ufo-nyt SUFOI ©
42.årg. 2000 1.kvartal Nr. 1

**Gåden i Tunguska
Mystisk is fra himlen
Ildkugle over Danmark
Jagerfly og ufoer i luftslag
Silkeborgs rumskibe flyver stadig**

Forsiden:

Rumskib? Nej!

Ufo? Nej!

Men derimod en meget flot og berømt refleks. Læs Ole Henningsens afslørende artikel „Silkeborgs rumskibe flyver stadig“.

(Foto: Jørn Bach Mortensgaard)

Tilbud til alle læsere

SUFOI har indkøbt en række, spændende nye ufo materialer, både CD-ROM'er, videoer og lydbånd. Se annoncerne bagerst i bladet.

Indhold

Sandheden findes ikke i cyberspace	3
Gåden i Tunguska løst - men stadig et mysterium	4
Nedfald af englehår i Italien	7
Silkeborgs rumskibe flyver stadig	8
Luftslag over Finland	13
Is fra himlen	14
Ildkugle over Danmark	16
„...et fly i nød...“	17
Kort fortalt	18
CD-ROM nyheder	22
Indholdsfortegnelse UFO-Nyt 1999	23
Video nyheder	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25

Prøvenumre, information og
observationer tlf. 70 20 11 22

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's
repræsentantskabsmedlemmer på
vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

© Copyright: SUFOI 2000

Nyhedsmediernes kan, i henhold til
ophavsretsloven og med tydelig
kildeangivelse, bringe citater fra
signerede artikler. Artikler må kun
bringes i deres hele udstrækning
efter skriftlig aftale med den an-
svarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun
tilladt i overensstemmelse med
overenskomst mellem Undervis-
ningsministeriet og Copy-Dan.
De i UFO-Nyt offentliggjorte ar-
tikler fremtræder som bidrag til
kendskabet og forståelsen af ufo-
forskningen i dens forskellige for-
mer, uden at SUFOI nødvendigvis
anerkender de tanker, som måtte
fremkomme heri, og uden at for-
eningen hæfter for de fremsatte
meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

e-mail: box7151@post3.tele.dk**Redaktionel medarbejder:**

Ole Henningsen

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller
Hansen, Dezsö Sternoczky og Hunt
Emerson.

Produktion:

Sats ved: JL Desk Top - 57 64 84 37

Tryk udført af:

Glumsø Bogtrykkeri A/S 57 64 60 85

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne re-
proklare annoncer på produkter, der
vedrører bladets emnekreds.
Nærmere oplysninger fås ved hen-
vendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artik-
ler. Send os først et brev og fortæl,
hvad du har lyst til at skrive om, så
du ikke bruger tid på en helt færdig
artikel, som vi måske ikke kan
bruge. Da bladet udgives af en for-
ening med begrænsede ressourcer,

kan vi ikke udbetale honorarer for
offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 3. april for stof til nr. 2, som
udkommer medio maj. Den 3. juli
for stof til nr. 3, som udkommer
medio august. Og den 2. oktober for
stof til nr. 4, som udkommer medio
november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre
årligt på hver 24 sider.
Abonnementsprisen for 2000 er kr.
247,00. Beløbet indbetales på giro
9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6,
2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert
mod en merpris på kr. 60,00 (i alt
kr. 307,00). Denne kuvertservice er
obligatorisk for Grønland, Færøerne
og alle øvrige lande.

Ønsker man at sikre sig mod frem-
tidige prisstigninger, kan vi tilbyde
et 5 års abonnement (2000-2004
incl.) for kr. 1.235,00. Med kuvert-
service bliver prisen kr. 1.535,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst
muligt meddelt direkte til SUFOI's
medlemsarkiv: Jan Hansen,
Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

Skandinavisk UFO Information SUFOI Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål

- 1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
- 2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
- 3) Ved et uføfænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.
- 4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiærvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
E-mail: box7151@post3.tele.dk

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Toeke Haunstrup, G.A. Hagemanns Kollegium, Kristianiagade 10, 2100 København Ø. 35 26 03 13 + 947.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Lysåvej 2, 8600 Silkeborg. 86 80 62 63.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Lars H. Andersen

(informationsmedarbejder), Hemingvej 11B, 1., 6950 Ringkøbing.

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.

Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.

Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen,

Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Verner Møller (SUFOI's Oplysning),

Mustrupvej 11, 8355 Solbjerg. 86 92 80 43.

Asle Nielsen (SUFOI's Oplysning),

Asgaardsvej 1, 8700 Horsens. 40 72 11 17.

Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt,

8361 Hasselager. 86 28 31 91.

Egon Olsen (SUFOI's Oplysning),

Grønhøjvej 21, 8700 Horsens.

75 65 32 42.

Michael Storm (bogarkiv), Durup Allé

80, 2730 Herlev. 44 92 41 80.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Sandheden findes ikke i cyberspace

- Fremmede rumskibe er styrtet ned i USA siden 1947. Forsvaret har bjerget de døde aliens og studeret rumskibenes teknologi.
- I tophemmelige arkiver ligger beviserne for de fremmedes besøg og kontakt med jordmennesker.
- Hver dag bortføres uskyldige mennesker og husdyr af aliens og bruges i uhyggelige gen-eksperimenter.
- Kunstfærdige mønstre i kornmarker verden over er budskaber fra de besøgende.

Alt dette er facts, som myndighederne verden over med alle midler forsøger at hemmeligholde for at undgå panik og sammenbrud.

Eller er det? Nej, sådan foregår det kun i fantasiens verden, i kulørte blade, i spillefilm og i tv-serier som fx Strengt Fortroligt (X-Files).

Virkeligheden er knapt så farverig og hårrejsende, men stadig spændende og gådefuld. Hvert år ser fx hundredvis af danskere mystiske fænomener på himlen. Det ved vi med sikkerhed på baggrund af de mange observationer, som hvert eneste år indberettes til Skandinavisk UFO Information. Alle disse indberetninger gør os

stadig klogere på hinanden og vores omverden.

I 2000 vil vi sætte fokus på de mærkelige beretninger, løse rygter og halve sandheder, som i stigende grad cirkulerer på Internettet og i visse ufotidsskrifter - og sætte dem i et kritisk og mere realistisk lys. Afsløringerne vil naturligvis blive bragt her i UFO-Nyt og på vores hjemmeside www.ufo.dk.

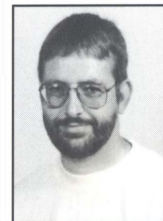
SUFOI's holdning til ufologiens mange aspekter kan du også komme i nærkontakt med ved at besøge biblioteket og her se SUFOI's spændende og debat-skabende plancheudstilling.

Ufo-udstillingen kan ses på landets Centralbiblioteker og tilhørende filialer. Turneen er allerede i fuld gang. Læs mere om de præcise udstillingssteder og tidspunkter i annoncen.

I dette nummer af UFO-Nyt ser vi nærmere på nogle af de usædvanlige himmelfænomener, som i de sidste par måneder har optaget folk i almindelighed og pressen i særdeleshed i hele Europa. Nå ja, og så må vi desværre også lige vingeskyde et sejlivet rumskib fra Silkeborg.

God fornøjelse!

AF KIM MØLLER
HANSEN

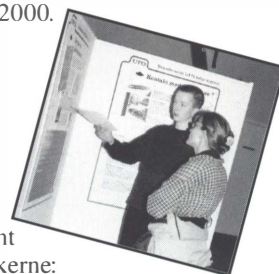

Ufoer landet rundt

SUFOI's plancheudstilling, fremstillet specielt til foreningens jubilæum i 1997, er i øjeblikket på turne landet rundt.

Vi bringer her den foreløbige turneplan for 2000.

Uge	Sted
9-10	Haslev Bibliotek
12-13	Ringsted Bibliotek
15-17	Trundholm Bibliotek
19-20	Svinninge Bibliotek
22-23	Tornved Bibliotek
26-28	Biblioteket for Vejle By og Amt
36-47	I Nordjylland på lokalbibliotekerne: Grønlands Torv, Vestbyen, Løvvang, Svenstrup og Vejgård.

Turneplanen for 2001 er under udarbejdelse. Hvis du savner udstillingen på dit bibliotek, så tal med den ledende bibliotekar eller kontakt SUFOI.

Gåden i Tunguska løst - men stadig et mysterium

Siden 1908 har det været en gåde, hvad der eksploderede over den sibiriske taiga. Nu har en dansk ekspedition og danske forskere fremlagt sensationel, ny viden om Tunguska-hændelsen.

AF OLE
HENNINGSEN

For nylig er der offentliggjort nye, spændende undersøgelsesresultater af, hvad der hændte ved Tunguska i Sibirien den 30. juni 1908, hvor en kraftig eksplosion nedlagde træerne i et skovområde på størrelse med Fyn.

Det er geofysikeren Kaare Lund Rasmussen fra Nationalmuseets Kulstof-14 Dateringslaboratorium, som har stået for fremlæggelsen af de videnskabelige undersøgelser, hvis resultater netop er blevet offentliggjort. Ingen tvivl om, at de nok skal skabe debat rundt om i verden i videnskabelige kredse, for Tunguska-hændelsen er stadig et kontroversielt emne.

Som 650 atombomber

Der er i årenes løb indsamlet adskillige øjenvidneberetninger om, hvorledes den kæmpemæssige eksplosion fandt sted den 30. juni 1908 ved godt 7-tiden om morgenen lokal tid.

Ekspllosionen var af en sådan styrke, at den lagde træer ned i et område, der strækker sig over 50 km ud til hver side fra eksplosionsstedet. Eksplosionen fandt sted i 8 kilometers højde og var af en styrke som 650 Hiroshima-atombomber. I skovområdet under selve eksplosionen stod træerne stadig op, men uden grene og løv. Dette fænomen så man også i Hiroshima i Japan ved afslutningen af Anden Verdenskrig.

Ekspllosionen kunne følges på seismografer verden over og ses langt væk. I Skandinavien oplevede man det ejendommelige fænomen, at man havde ekstremt lyse nætter i de følgende døgn som følge af eksplosionen.

Intet krater

Den første ekspedition til området blev ledet af russeren Leonid Kulik i 1927. Men hverken denne eller andre af de mange ekspeditioner til

det øde og ufremkommelige Tunguska har nogen sinde fundet rester af meteoritmateriale eller noget egentligt krater, der kan henføres til eksplosionen.

Dette har naturligvis givet anledning til alle mulige ejendommelige teorier. En af de mere bizarre blev fremført af en sovjetisk forfatter, der beskrev, hvorledes et atomdrevet, fremmed rumskib skulle være forulykket og eksploderet i området. Men det har man så i givet fald heller ikke kunnet spore rester af.

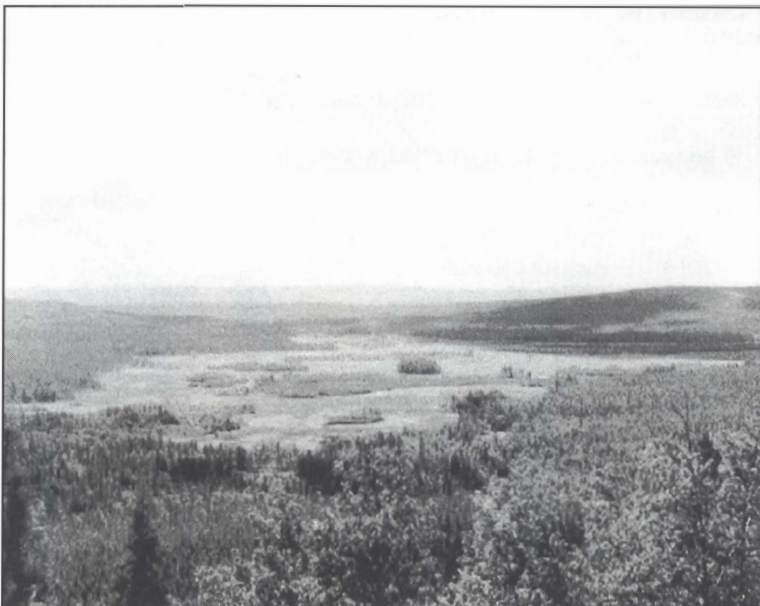
En anden teori har beskæftiget sig med eksplosion af såkaldt antistof. Men den mest sandsynlige teori gennem tiderne har været, at der var tale om nedfald af en eller anden type af meteorit eller en komet. Og de forskellige ekspeditioner til området har forsøgt at foretage målinger og registreringer for at fastslå, hvad der egentlig skete i Tunguska.

Dansk ekspedition til området

I 1994 havde en lille flok danske amatørastrofysikere en usædvanlig mulighed for at deltage i en ekspedition til eksplosionsområdet i Sibirien. Ekspeditionens leder og koordinator var den danske astronom Hans Jørn Fogh Olsen. I Moskva stødt bl.a. den russiske geolog Eugenev M. Kolesnikov fra statsuniversitetet til den 24 personer store danske ekspedition. Kolesnikov har flere gange været på ekspedition i området.

Via Den transsibiriske Jernbane, fly og helikopter kom ekspeditionsdeltagerne frem til det spændende sted, hvor store dele af området er dækket af skov.

Det var planen at hjembringe prøver af højmosen i ca. ½ meters dybde, hvor laget fra 1908 befinder

sig. Permafrosten i området begynder i ca. 40 centimeters dybde, og ekspeditionen havde den ambition at tage prøver helt ned i en meters dybde.

Man havde til formålet medbragt fire kasser, 15 x 15 cm og af en meters længde, så man uskadt og ubrudt kunne hjembringe de vigtige prøver.

Videnskabelig artikel

Efter hjemkomsten fra den spændende og veltilrettelagte rejse har mange med stor interesse ventet på offentliggørelsen af resultaterne fra de forskellige analyser. Og forsinker har man været ude for, da bl.a. beholdere med nogle af de vigtigste prøver smeltede i en hed reaktor i Californien.

Offentliggørelsen har nu fundet sted bl.a. i det videnskabelige tidsskrift *Meteoritics & Planetary Science* (Vol. 34, Issue 6, November 1999), og forfatterne til artiklen er geofysikeren Kaare Lund Rasmussen, astronomen Hans Jørn Fogh Olsen, Raymond Gwosdz fra analysevirksomheden Tracechem og geologen Eugene M. Kolesnikov fra statsuniversitetet i Moskva.

Ingen spor i iskerne

Forskerne har også ledt efter materiale fra Tunguska-hændelsen i borekerne fra den grønlandske indlandsis. Man har undersøgt iskernerne for årene 1905-1915 uden at finde lag med ekstra iridium. Det var ud fra den opfattelse, at en så stor eksplosion i atmosfæren måske kunne have sat sine spor så langt væk som fx Grønland.

Men der kunne også være sket det, at materialet fra eksplosionen kun var blevet udbredt meget lokalt. Derfor var det så vigtigt at kunne analysere tørvelagene fra 1908.

Lavt indhold af iridium

Målingerne i prøverne fra 1908 viser, at indholdet af ædelmetallet iridium er meget lavt. Dette taler imod, at der skulle være tale om en meteorit. Meteoritisk materiale indeholder altid en forøget mængde af iridium. Fx ses rundt omkring på kloden lag af iridium, der er 65 mio. år gamle og sammenfaldende med den store asteroide, hvis nedslagssted har kunnet påvises i den mexicanske

havbugt, og som af de fleste forskere anses for at være årsagen til den store udydding blandt dinosaurerne.

I Danmark ses dette lag med

i tørven fra 1908 og fandt et fald i indholdet. Ud fra dette dyk kunne man beregne, hvor meget kulstof, der var faldet ned i løbet af 1908 i området. Den beregnede mængde

Området i Tunguska, hvor ekspeditionens videnskabelige prøver blev optaget af mosebunden. (Foto: Margit Mortensen)

forøget iridium tydeligt som det såkaldte fiskeler i bl.a. Stevns Klint.

Men også i kometer vil man forvente at finde lidt iridium, selv om man aldrig har haft kometmateriale til direkte analyse i laboratorierne.

Kulstof-14 (C-14) dannes hele tiden i den øvre atmosfære. Hvis der blev tilført almindeligt kulstof via et legeme fra det ydre rum, så ville dette materiale være ca. 4,5 milliarder år gammelt og derfor være fri for C-14 på grund af stoffets henfaldstid på kun 5.730 år.

Fald i C-14 indhold

Man målte derpå indholdet af C-14

Margit Mortensen fra Lollands Astronomiske Forening i færd med at hugge en prøve fri af permafrosten. Det ellers uundværlige myggenet er slået til side. (Foto: Margit Mortensen)

En af de danske, videnskabelige prøver emballeres i transportkassen. (Foto: Margit Mortensen)

Til højre: Astronomen Hans Jørn Fogh Olsen og den russiske geolog Eugene M. Kolesnikov med det russiske prøvemateriale. (Foto: Margit Mortensen)

kulstof kunne derefter sættes i forhold til den mængde iridium, man havde fundet. Man regnede sig frem til næsten 1.000 gange for meget kulstof i forhold til iridium end i noget kendt himmellegeme.

Stadig et mysterium

„Vi troede oprindeligt,“ siger Kaare Lund Rasmussen, „at vi

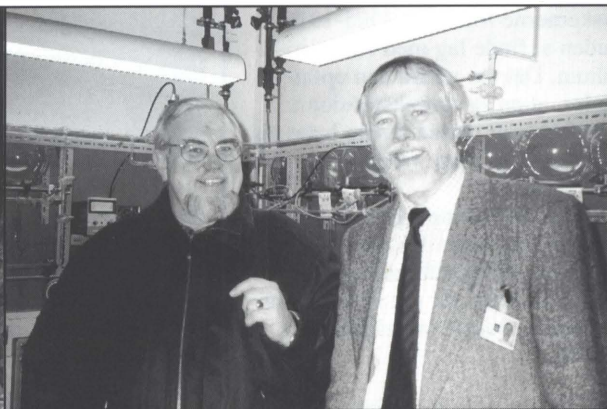
kunne påvise, hvilket slags himmellegeme, der var tale om, men det blev endnu et mysterium for os.

Enten har kometer en helt anden sammensætning, dvs. meget mere kulstof-rige og iridium-fattige, end vi regner med nu, eller også har vi at gøre med et helt andet og ukendt type himmellegeme,“ siger Kaare Lund Rasmussen til pressen i forbindelse med offentliggørelsen

af undersøgelsesresultaterne.

Med baggrund i måleresultaterne konkluderer Kaare Lund Rasmussen dog, at der var tale om en kæmpemæssig isblok på mellem 1 og 10 mio. tons bestående af 99,9% frosset vand og metan, der eksploderede over Sibirien i 8 kms højde.

Det bliver spændende at følge den videre debat i videnskabelige kredse. □

Prof. Kolesnikov i færd med at pakke sine prøver af Tunguska-tørven. (Foto: Margit Mortensen)

Astronomen Hans Jørn Fogh Olsen og geofysikeren Kaare Lund Rasmussen i Nationalmuseets Kulstof-14 Dateringslaboratorium. (Foto: Ole Henningsen)

Nedfald af englehår i Italien

Englehår er et af de interessante fænomener, som jævnligt sættes i forbindelse med ufoer. Det hvide, trådagtige stof er sjældent set samtidig med ufofænomener. Alligevel tror mange, at den underlige substans stammer fra rumskibes fremdriftssystem.

Den 8. november 1999 dalede store mængder englehår ned ved Vercelli i Italien. Op til en meter lange, hvide tråde blev ved med at falde ned fra himlen. Trådene dækkede marker, hustage og husdyr. Folk, som berettede om fænomenet til myndighederne, blev ignoreret eller fik blot at vide, at trådene stammede fra nogle træer.

Et vidne filmede imidlertid fænomenet og indsamlede prøver af stoffet, som han den 10. november videregav til CISU (Centro Italiano Studi Ufologici) i Torino.

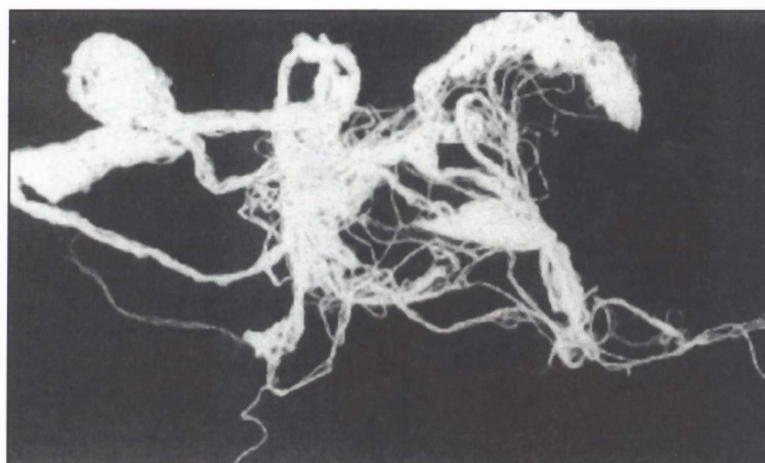
En af CISU's medarbejdere, Matteo Leone, tog den følgende dag til Vercelli, hvor han trods et kraftigt regnvejr stadig kunne finde rester af englehår.

Lokale aviser omtalte historien og nævnte mulige løsninger på mysteriet herunder edderkoppe-spind og rester efter en forurening af en eller anden slags.

CISU har allieret sig med forskere på universitetet i Torino for gennem forskellige analyser af de hvide tråde at fastslå, om stoffet er edderkoppespind, et industrielt biprodukt eller noget helt tredje. Analyseresultaterne foreligger ikke i skrivende stund.

SUFOI har også gennem tiderne undersøgt sager med englehår, bl.a. i 1979, da en mærkelig candyfloss-lignende substans dalede ned ved Stauning Lufthavn i Vestjylland den 30. september. Der var her tale om hvide, lette tråde, som klæbede sig sammen i lange trævler. Dengang viste en undersøgelse foretaget af en zoolog, at trådene var edderkoppe-spind. Fænomenet går under navnet „flyvende sommer“.

„Flyvende sommer“ er spindel-væv, som stammer fra visse edderkoppearter. Når edderkop-

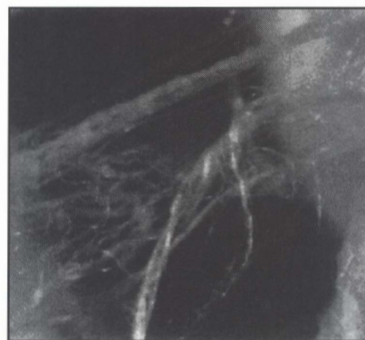

perne skal danne nye kolonier, svæver de på deres spind med vinden. Spindet falder så, efter lang tids svæven, til jorden. □

Kilder:

Edoardo Russo, euroufolist,
17. januar 2000

UFO-Nyt, nr. 6, 1979.

AF KIM MØLLER
HANSEN

Englehår indsamlet af observatør den 9. november 1999 ved Vercelli.

Forstørrelse (100 gange) af englehåret fra Vercelli.

Forstørrelse (100 gange) af englehår indsamlet af Matteo Leone.

Silkeborgs rumskibe flyver stadig

Tyve år gamle fotos fra Silkeborg Langsø viser flotte oplyste fontæner. Men refleksjerne på den mørke aftenhimmel er igen blevet udråbt til rumskibe.

AF OLE
HENNINGSEN

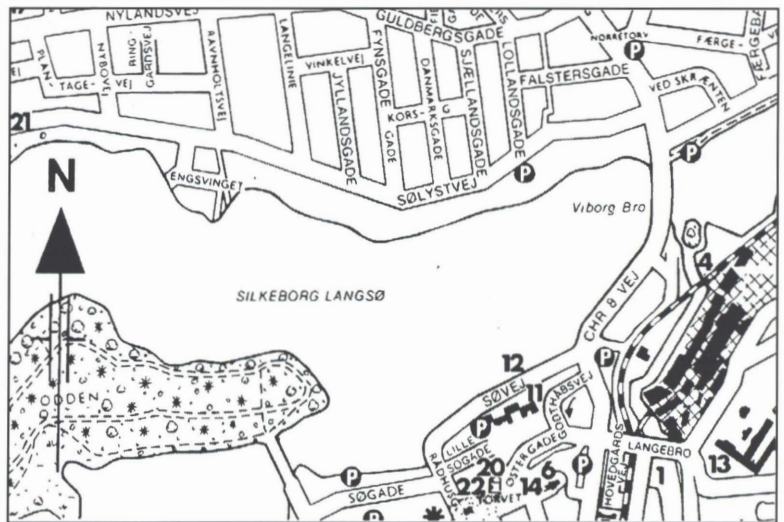

Kort over Silkeborg Langsø. Fontænerne var placeret ud for Søvej (nr. 12 på kortet), hvorfra billederne er taget i retning NNV.

Jeg var naturligvis meget nysgerrig, da jeg i august 1999 på et af de store markeder i Ungarns hovedstad Budapest fik øje på en bladviosk, der havde to ungarske ufo-tidsskrifter hængende. Nu er jeg sandt at sige ingen ørn til ungarsk, men man kunne da altid kigge billeder. Og så er vi jo ikke så vant til at se indtil flere ufo-tidsskrifter hænge fremme i kioskerne.

Stor var min overraskelse imidlertid, da jeg i bladet *ufomagazin* (august 1999) på side 27 fik øje på et kendt dansk foto taget i Silkeborg i 1979. Det blev i sin tid af visse kredse udråbt som fremmede rumskibe, selv om det ved nærmere eftersyn var helt indlysende, at der var tale om reflekser.

Jeg har ikke set disse „Silkeborg-rumskibe“ i mange år, og jeg var helt overbevist om, at de var ophørt med at være i kredsløb. Men der tog jeg grundigt fejl og har derfor været i arkiverne for at grave i historien igen.

Flotte aftenfotos

Det offentliggjorte billede var et af i alt tre flotte farvefotos taget af Jørgen Bach Mortensgaard, der sammen med hustruen en tidlig oktoberaften i 1979 i klart vejr med måneskin og 1-2 graders frost spadserede langs med Silkeborg

Langsø i nærheden af rådhuset i Silkeborg. De standsede ved søens sydlige bred ved 21.30-tiden og tog i retning mod nordvest tre fotos af de smukke, klart oplyste fontæner i Silkeborg Langsø.

Billederne er taget på stativ og med en eksponeringsstid på ca. 10-15 sekunder. Ægteparret tog billederne i løbet af 35 min. og ventede undervejs på, at lysene på fontænerne skulle ændre sig for at se bedst muligt ud på billederne. Mellem optagelserne blev stativet flyttet inden for ca. to meter af hensyn til motivet. Den anvendte film var en Kodak Ektacrome 64 ASA, lysbilledfilm, og der er ifølge fotografens angivelser anvendt et Canon kamera med 35 mm objektiv.

Mærkelige aftegninger

Da familien efter fremkaldelsen så lysbillederne fremvist på et lærred, opdagede man nogle helt specielle aftegninger på den mørke himmel - nogle aftegninger der ikke var iagttaget, da billederne blev taget, og som derfor heller ikke burde være med på disse fotografier.

Sådan tager Silkeborg Langsø sig ud ved dagslys med springvand - men her uden lys og reflekser. (Foto: Ole Henningsen)

I forgrunden ses siv fra den nærmeste søbred. I vandet ser man de oplyste fontæner, og i billedernes baggrund ses lys fra bebyggelsen på den anden side - den nordlige side - af søen. Og det er over denne bebyggelse, man ser de spændende aftegninger.

„Analyse“ i USA

Billederne blev overladt til fhv. major H.C. Petersen (IGAP), der sendte dem videre til Colman S. VonKeviczky i USA til videre analyse.

Den meget farverige Colman S. VonKeviczky havde på det tidspunkt været på ufo-scenen i godt en halv snes år. Han var tidligere major i den ungarske hær og var flyttet til USA, hvor han i en årrække havde sine aktiviteter kørende under navnet „Intercontinental U.F.O. Galactic Spacecraft Research And Analytic Network, Inc.“

Her beskæftigede han sig meget med at analysere ufo-fotos, og hans militære baggrund fornægtede sig ikke, når han ved foredrag eller i skriftlig form fremkom med sine

meget bastante meninger om de intergalaktiske rumskibes åbenlyst militære manøvrer rundt om på jordkloden.

Rumskibe er spændende

Da Colman VonKeviczky fremlagde sin „analyse“ af Silkeborg-billederne, var han da heller ikke i tvivl: Her havde man med flyvende objekter at gøre - veritable rumskibe, der på de tre billeder ifølge VonKeviczky's udlægning skiftede positioner, dvs. flyveretning, ændrede udseende og lysintensitet. Han mente også at kunne fastslå tilstedeværelsen af tre forskellige objekter og angive deres afstand og størrelse ud fra billederne.

Colman VonKeviczky var meget vel klar over, at man ikke kan udregne objektets størrelse på et foto uden at kende afstanden. På samme måde skal man kende størrelsen for at kunne udregne afstanden. Alligevel kommer han i sin undersøgelse frem til, at „rumskibene“ har haft en diameter på ca. 30 m med en afstand på ca. 800 m fra fotografen.

Ingen tvivl om, at VonKeviczky,

der døde for få år siden, vidste en del om fotos, men reflekser indgik i mange år tilsyneladende ikke i hans ordforråd. De var ikke en fremtrædende del af hans univers, hvilket også fremgik af andre af hans fotoanalyser af kendte ufo-fotos.

Men reflekser er løsningen

Der er for mig absolut ingen tvivl om, at de usædvanlige aftegninger på billederne er reflekser af de skarpe lys ved foden af vandfontænerne. Selv om jeg gerne skal medgive, at andre løsninger kunne være nok så spændende.

Det er naturligvis svært i sort/hvid at gengive alle detaljerne i disse fotografier, men prøv alligevel at se på de gengivne billeder.

På foto nr. 2 ses den bedste refleks lidt til venstre for midten (se også forsidebilledet). Når man vender billedet på hovedet, ser man - ganske vist svagt, men alligevel - en perfekt gengivelse af foden på fontænen incl. de lamper, der oplyser det flotte springvand. Det er ikke et rumskib, men en

Foto nr. 1. En af reflekserne ses næsten i midten af fotoet. Den anden refleks på dette foto ses til venstre for den midterste fontæne.
(Foto: Jørn Bach Mortensgaard)

Foto nr. 2. På dette foto er reflekserne mest fremtrædende. Den bedste gengivelse ses til venstre for midten, og der ses en anden refleks mellem de to fontæner i højre side af billedet.
(Foto: Jørn Bach Mortensgaard)

fontæne!

Colman VonKeviczky var selv i sin analyse af billederne inde på refleksteorien, men han mente, at „reflekserne“ på billederne lå forskudt en lille smule i forhold til billedets midte. De mærkelige aftegninger kunne derfor efter hans mening ikke være reflekser.

Passer perfekt

Det er nu min helt bestemte opfattelse, at hvis der laves aftryk efter de originale dias uden rammer, og hvor billedkanten er synlig hele vejen rundt i aftrykket (dvs. uden nogen form for beskæring af billedet), så vil placeringen af reflekserne passe så perfekt som muligt med lysene fra foden af fontænerne!

Ingen har mig bekendt nogensinde sat spørgsmålstegn ved fotografens troværdighed. Og det er der heller ingen grund til. Det drejer sig i denne situation bestemt ikke om dobbelteksponeringer eller andre pudsige ting, som ufoorganisationerne gennem årene i andre sammenhænge har været udsat for.

Offentliggørelsen

Billederne blev i årene efter offentliggørelsen naturligvis genstand for nogen debat. Foto nr. 2 blev bl.a. offentliggjort i det amerikanske tidsskrift *OMNI* (December 1980) dog i en spejlvendt gengivelse. Helsidesartiklen var skrevet af Harry Lebelson og var baseret på Colman VonKeviczky's informationer.

I Danmark blev oplysningerne i *ufo-kontakt* (nr. 1/1981) præsenteret med overskriften „Langsø Fartøjerne, Silkeborg, oktober 1979“. Så kunne ingen vel være i tvivl om, hvad billederne viste.

I Tyskland skrev Hans-Werner Peiniger i *Journal für UFO-Forschung* (Jan/Feb. 1982) om sagen. Og Hansjürgen Köhler fra *CENAP-Report* kom via sit indlæg i februar 1982-udgaven i voldsom diskussion med Colman VonKeviczky omkring reflekser som årsag til „ufofotos“ i Colman VonKeviczky's arkiver.

Den kendte amerikanske tryllekunstner og skeptiker James Randi havde et indlæg i *The*

Skeptical Inquirer (Summer 1982-udgaven). Indlægget med overskriften „Lens Flares as UFOs“ handlede om, hvordan reflekser i fotoapparaters linser optræder som ufoer rundt om i litteraturen. Og her blev Silkeborg Langsø-billederne nævnt som et eksempel blandt flere andre.

Siden da kan jeg ikke umiddelbart erindre at have set disse billeder på tryk, før der pludselig dukker et op i Ungarn i sommervarmen i 1999.

Rekonstruktion?

Der har ved forskellige lejligheder været lagt op til at rekonstruere fotograferingen af fontænerne ved aftentide for at påvise sort på hvidt, hvorledes reflekserne opstår i kameraets linse. Desværre er det ikke lykkedes at få tingene til at falde på plads og gennemføre en sådan rekonstruktion. Kameraet er ikke længere for hånden, og interessen er i nogen grad dæmpet.

Hvad siger fotografen?

SUFOI var så sent som i midten af januar 2000 i kontakt med fotografen Jørn Bach Mortensgaard for at indhente yderligere detaljer i sagen. Hans billeder er gennem årene blevet gengivet i alverdens tidskrifter og aviser, som fx *New York Times*. Fotografen har ved adskillige lejligheder i området omkring Silkeborg sammen med andre iagttaget ufofænomener. Han mener selv, at billederne viser noget uforklarligt, som ikke skyldes reflekser. Bl.a. viser meget store forstørrelser af reflekserne detaljer, som efter hans opfattelse ikke kan have sin oprindelse i reflekser, siger han til UFO-Nyt.

Han mener endvidere, at reflekserne på billederne flytter sig på en måde, som ikke er i overensstemmelse med hans ændring af optagelsesstedet (flytning af kameraet og stativet).

Det eneste, der bekymrer ham i sagen, er, at ingen har meldt sig og rapporteret om de store, lysende objekter, der efter hans opfattelse

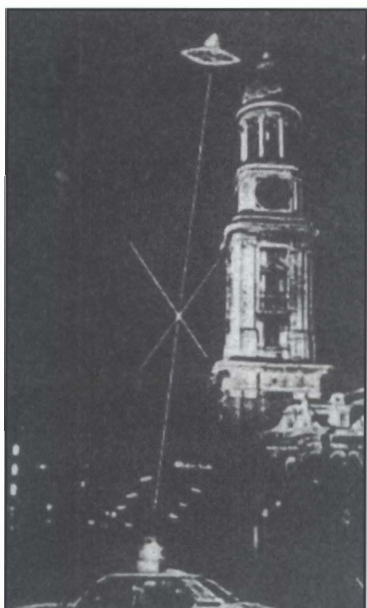

Foto 2A er en forstørrelse af den mest fremtrædende refleks på Mortensgaards foto nr. 2.

Foto nr. 3. En refleks ses lige til højre for midten af billedet (i venstre side af fontænen). En anden refleks ses mellem de to fontæner i højre side af billedet. På de originale aftryk anes endnu en refleks i fontænen til venstre for midten af billedet. (Foto: Jørn Bach Mortensgaard)

Forstørrelse af foden (med flåde og to lyskilder) af en af fontænerne i foto nr. 1. Billedet er herefter vendt på hovedet, dvs. drejet 180 grader. Når man sammenligner dette foto med foto 2A, er ligheden slående. Reflekserne er spejlvendte billeder af foden med lyskilderne ved fontænerne!

(Tegning:
Henrik Klinge
Pedersen)

må have befundet sig i området i 35 min., og derfor burde være blevet set af mange mennesker.

Han har fattet fornyet interesse for sagen og vil nu gøre et forsøg på at opspore kameraet for at kunne anvende det i en mulig rekonstruktion.

Efterlysning

Men det står naturligvis stadig enhver frit for at gøre forsøget med fotografering af Silkeborgs fontæner med forskellige typer af

kameraer, objektiver og belysnings-tider, når fontænerne ellers er placeret i søen. Og vi hører helt bestemt meget gerne på UFO-Nyts redaktion om eventuelle resultater eller kommentarer.

Indtil videre vil jeg dog gerne over for tilhængere af rumskibsteorien påpege, at søger man belæg for denne teori, er der endnu ikke noget, der tyder på, at man med baggrund i de foreliggende fotos skal spejle i retning af Silkeborg Langsø.

□

Reflekser snyder tit

Reflekser på billeder snød især ufointeresserede i ufologiens tidlige år, dvs. fortrinsvis i 1950'erne og 1960'erne.

Reflekser ses ofte på billeder, hvor der samtidig er en stærk lyskilde. Reflekser vil så typisk optræde diametralt modsat i billedet af, hvor lyskilden - der er årsagen til refleksen - findes. Reflekser kan se vidt forskellig ud - afhængig af det anvendte objektiv på fotoapparatet - men kan i visse tilfælde optræde som et spejlvendt og mere lyssvagt billede af lyskilden (se også UFO-Nyt 4/99 side 14).

Man kan selv undersøge billeder, der ikke på nogen måde er beskåret i gengivelsen, ved at anvende følgende fremgangsmåde:

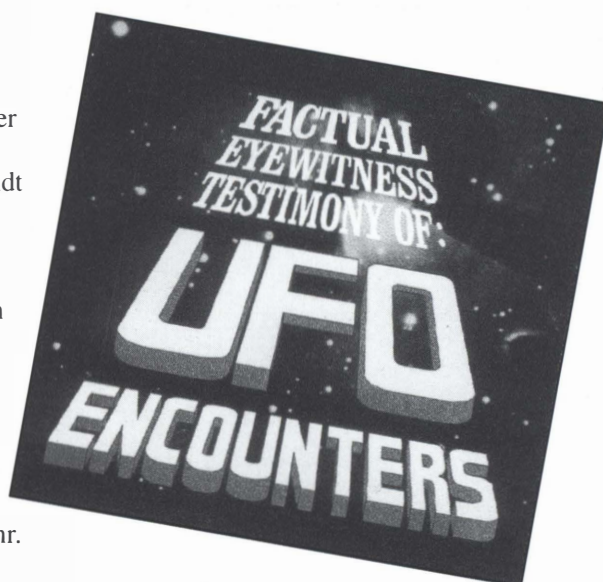
- 1) Læg et stykke gennemsigtigt papir eller en overheadfilm over billedet.
- 2) Tegn billedets omrids op.
- 3) Tegn med en lineal en ret linje fra hjørne til hjørne af billedet. Så er billedets midtpunkt fundet.
- 4) Fra den aftegning, der mistænkes for at kunne være en refleks, tegnes en linje tværs gennem billedets midtpunkt og forlænges ud på den anden side af midtpunktet.
- 5) Mål afstanden fra refleksen til billedets midtpunkt. I samme afstand ud ad den forlængede linje findes lyskilden, der er årsag til refleksen.

UFO Nærkontakt

I 1978 udkom dobbelt-lp'en *UFO Encounters*, som var produceret i tæt samarbejde med Center for UFO Studies (CUFOS). Lp'en har været udsolgt i over 20 år, men nu har CUFOS udsendt et lydbånd med de bedste optagelser.

På båndet hører du vidner, fx Betty og Barney Hill, fortælle om deres oplevelse og dr. J. Allen Hyneks og andre eksperters meninger om fænomenerne.

UFO Encounters bestilles ved at indbetale kr. 120 + porto/ekspedition kr. 17, i alt kr. 137 på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. På modtagerdelen skrives bestillingsnr. L-001. Engelsksproget. Oplaget er stærkt begrænset!

Luftslag over Finland

Et finsk jagerfly og en eskadrille ufoer udkæmpede et luftslag over Finland den 31. marts 1998. Luftslaget var efter al sandsynlighed forblevet en hemmelighed i det finske forsvars arkiver, hvis ikke piloten havde fået psykiske problemer.

En nyhed siver ud

Finske ufologer fik kendskab til episoden, da piloten fra det finske flyvevåben en dag i foråret 1998 ringede til en telefonhotline, som har specialiseret sig i at rådgive mennesker, der har haft en usædvanlig oplevelse.

Piloten fortalte, at han var bange, fordi han havde set lysende, flyvende objekter, som tilsyneladende kunne tage kontrollen over hans fly. Han forstod ikke, hvordan det kunne lade sig gøre. Han var også bange for, at de ville vende tilbage.

Den kvindelige rådgiver, som modtog pilotens opkald, var sandsynligvis den første uden for flyvevåbenet, der hørte om episoden. Det er hendes opfattelse, at piloten virkede troværdig, og at han fortalte sandheden. Hun gav ham telefonnummeret til en ufolog, som talte i telefon med piloten to eller tre gange. Ufologen mente også, at piloten talte sandt.

Luftslaget

Piloten håbede på, at historien blev mellem ham og ufologen, men historien slap alligevel ud.

Episoden fandt sted den 31. marts 1998. Piloten fløj i en F-18A Hornet fra Lapin Lennosto flybasen i Rovaniemi, 400 km nord for Helsingfors. Flyet var på „en rutinemæssig 960 km patrulje ved grænsen“ til Rusland. Da det fløj over den frosne tundra sydøst for Inarijarvi Søen, fik piloten øje på nogle diskosformede objekter, som fløj på en nordøstlig kurs.

Piloten har fortalt, at han så metalliske, lysende eller oplyste objekter flyve over Lapland nær den finsk-russiske grænse. Hans første tanke var, at det var russiske jagere. Han forsøgte at komme i kontakt med objekterne, men det lykkedes ikke.

Da piloten forsøgte at komme

tættere på, så han, at „det så ud som om, der var fem objekter og ikke kun tre.“ Han kontaktede flybasen i Rovaniemi og orienterede om situationen. Flykontrollen på Lapin Lennosto beordrede ham til at forfølge objekterne.

Piloten beskriver objekterne som „glødende, orange objekter“, der hurtigt skiftede kurs mod nordvest. Piloten forfulgte dem til Ivalo, en by 200 km nord for Rovaniemi. Herfra forfulgte han dem mod vest til Inari, 40 km mod nordvest. Så strøg objekterne mod øst højt over Inarijarvi Søen.

Objekterne brød nu ud af deres formation, hvilket piloten rapporterede til flykontrollen. Det fik den vagthavende oberst i flykontrollen på Lapin Lennosto til at give ham ordre til at skyde mod dem. Piloten adlød, men flyets kanon fungerede ikke.

Han fløj ind bag det ene glødende objekt og lagde sig på en sådan linje, at han havde det i vindspejlets „heads up“ display. Pludselig gik hans målcomputer off-line. „Heads up“ displayet forsvandt. Jagerens kontrolsystem til 20 mm kanonen brød også sammen. Piloten forsøgte øjeblikkeligt at affyre to luft-til-luft missiler. En fejlfunktionslampe begyndte at blinke på instrumentbrættet.

Piloten mente, at objekterne var skyld i, at kanonen ikke virkede.

Han fortalte senere telefonrådgiveren, at han havde frygtet helt at miste kontrollen over flyet.

Kort efter fløj objekterne bort med meget høj hastighed og forsvandt i løbet af et sekund.

Flyets computere blev testet i flere dage, men man kunne ikke finde fejl ved dem.

Tjek historierne i cyberspace

Ovenstående er en redigeret version af den opsigtsvækkende historie, som cirkulerer på Internettet. Den finske ufolog Matias Paatalo har gjort sig den ulejlighed at tjekke de sparsomme oplysninger. Han fandt ud af, at den omtalte pilot slet ikke eksisterer i det finske forsvar.

Det finske flyvevåben har godt nok fly af typen F-18C Hornet og F-18D, men altså ikke fly af typen F-18A.

Ingen i Finland kender tilsyneladende det mindste til den dramatiske begivenhed - hverken ufologer, pressen eller forsvaret!

Matias Paatalo mener, ligesom så mange andre, at historien er skabt af en fantasifuld spøgéfugl og sendt ud på Internettet, hvor den lever sit eget liv og holder liv i myten om de fjendtlige besøgende. □

Kilder:

CNI News

Cenap Report, nr. 261

AF KIM MØLLER
HANSEN

FLEMMING O.
RASMUSSEN

Is fra himlen

Isklumper dumpede midt i januar måned ned flere steder i Spanien, hvor en nærmere undersøgelse straks blev sat i gang - uden opklaring af mysteriet.

AF OLE
HENNINGSEN

FOTOS:
SUFOI PICTURE
LIBRARY

I januar var isklumper fra himlen årsag til en ophedet debat i Spanien. De største af isklumperne var på størrelse med meloner og fodbolde og vejede flere kg.

Nedfald fra komet?

Geologen Jesus Martinez Frias fra forskningsrådet CSIC (Superior Council for Scientific Research) var fra starten overbevist om, at det drejede sig om rester fra en nedfaldende komet. Han skulle i slutningen af januar sammen med andre forskere i et undersøgelseshold nedsat af CSIC afslutte og offentliggøre resultatet af en analyse af isklumperne, men var inden da ganske overbevist om, at han havde ret.

Den første klump faldt i Soria i det nordlige Spanien den 8. januar, og senere er fænomenet også blevet rapporteret mange andre steder fra fx Zaragoza, Alicante og Sevilla.

Bil ramt af is

En isklump på et par kg faldt i Madrid, og en lastbil i den nordvestlige del af Spanien fik forruden knust af en klump på 6 kg. Ifølge spansk radio blev den 70-årige kvinde Juana Sanchez ramt på skulderen af en mindre

isklump under en spadseretur i byen Almeria.

Mindst 50 nedfald af isklumper var rapporteret frem til den 24. januar, heraf halvdelen i Valencia.

Den 23. januar rapporteredes i medierne uden særligt mange detaljer om et nedfald af en „is-bombe“ i haven ved et nonnekloster i Padova i Italien.

Mange kommentatorer sagde som astrofysikeren Mark Kidger fra det astronomiske observatorium på De Kanariske Øer, at man blot skulle vente og se. Snart ville det nok blive bekræftet, at de mystiske isklumper stammede fra forskellige beskadigede flytanke, mente han.

Iberia afviser

At der skulle være tale om lækager i toilettanke eller andre tanke i højtgående fly, blev afvist af det spanske flyselskab Iberia. Selskabet vil først overveje at undersøge deres fly for skader, hvis den videnskabelige undersøgelse kommer frem til et resultat i den retning, sagde man.

En talsmand for Den spanske Luftfartsstyrelse tilføjede, at nedfaldet af nogle af isklumperne var rapporteret langt fra eksisterende flyruter.

Jenny Randles om isen

Der er rapporteret om fald af isklumper fra en skyfri himmel, men hvis materialet har sin oprindelse højt oppe fra, betyder det lokale vejrlig ved jordoverfladen ikke nødvendigvis noget særligt i den forbindelse, som den kendte engelske ufoforsker Jenny Randles gør opmærksom på.

Randles har selv oplevet en klump is falde ned fra himlen og lande nær et legende barn. Denne isklump stammede dog med stor sikkerhed fra et fly.

Jenny Randles har endvidere tidligere i sin bog „The Paranormal Source Book“ (London, 1999) beskrevet, hvordan en videnskabsmand fra Manchester oplevede, at en klump is faldt ned for fødderne af ham. Han havde derfor mulighed for straks at sikre materialet og bringe det til sit laboratorium for en nærmere analyse. Her fastslog han, at det var faldet fra stor højde, og at isklumpen havde en lagdeling som i en snebold. Hvor den stammede fra forblev ukendt, men der var ikke tale om noget fra et fly, og faldet skete i forbindelse med et enkelt kraftigt lyn på himlen.

Den amerikanske forsker Louis Frank har i de seneste år været fremme med en teori om, at Jorden til stadighed bombarderes af små kometer. Dette kunne i givet fald forklare nogle af de ejendommelige spor i den øvre atmosfære, man har observeret fra de amerikanske rumfærger. Hans teori er dog stadig meget omdiskuteret i videnskabelige kredse.

Isnedfald i Danmark

Fra Danmark er der ikke i denne omgang meldt om nedfald af is, selv om det er forekommet adskillige gange før.

Således faldt fra en skyfri himmel den 18. august 1979 omtrent 2 kg porøs is ned i urtehaven hos Ellen Nørgård i Redsø ved Hobro få meter fra fru Nørgård og hendes søn. Isen

Et af de vel-voksne hagl, som har plaget Spanien i januar.

Ellen Nørgård, Redsø ved Hobro, med den to kg tunge isklump, som landede i familiens have i 1979.

blev samlet op og gemt i dybfrysere hos familien, der underrettede pressen.

Efter udtalelser fra flere myndigheder tilbød SUFOI's repræsentant i Nordjylland, Torben Birkeholm, at SUFOI ville forestå en nærmere analyse af isen for bedre at kunne fastslå oprindelsen og dermed løse mysteriet.

Isen blev analyseret af kemiingeniør Ole Nørgård, Holstebro. Analysen viste, at det drejede sig om frossen postevand - og ikke fx regnvand! Altså måtte der være tale om vand fra et fly. I en yderligere gennemgang af sagen oplyste Luftfartsdirektoratet, at det ikke kunne udelukkes, at isen stammede fra et Icelandair-fly.

Der er ved flere andre lejligheder fundet nedfaldet is i Danmark, men flere af disse tilfælde kan med sikkerhed tilskrives utætte toilet-tanke m.v. på fly.

Practical jokes i Spanien

En del af de rapporterede nedfald i Spanien i januar blev straks efter afsløret som practical jokes, som der pludselig har været god basis for. Nogle af isklumperne stammede fra dybfrysere, mens andre var taget med ned fra de snedækkede bjerge.

Visse steder har der nærmest været tendens til massehysteri, men antallet af rapporterede nye isfald faldt dog, da det blev afsløret i medierne, at en del var svindel.

Analyseresultater

Det nedsatte forskerteam fra CSIC bestod af en mikrobiolog, en astro-

fysiker, en meteorolog ud over geologen Jesus Martinez Frias. Holdet havde som udgangspunkt indsamlet 11 prøver til nærmere analyse. Heraf var 5 prøver fra troværdige nedfald blevet analyseret, og 4 andre prøver blev anset for at være rimeligt troværdige.

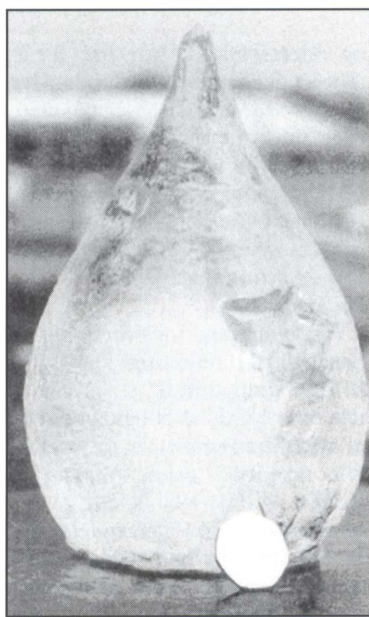
Analyserne viste de samme resultater, som analyser af almindeligt vand og sne vil gøre. Lagdelingen i den kompakte nedfaldne is svarede til hagl.

Ikke fra komet

Man har umiddelbart med baggrund i analyserne måttet opgive teorien om, at der kunne være tale om rester af en komet. Og der er heller ikke fundet stoffer, der tyder på, at der skulle være tale om is fra utætte flytanke. Da nedfaldene heller ikke skyldes noget almindeligt meteorologisk fænomen, har eksperterne spekuleret på, om der kan være tale om en ejendommelig fryseproces i stratosfæren i 11-50 kilometers højde.

Videnskabsmændene fra CSIC refererer endvidere til to tidligere nedfald: Et nedfald af en isblok på en meter i diameter i Zhejiang provinsen i Kina i 1995. Og et nedfald af to isblokke på henholdsvis 50 kg og 200 kg i Campinas i Brasilien i 1998.

Problemet med at tro på en teori om isdannelse i stratosfæren er bl.a. det meget lave indhold af vanddamp, ligesom man heller

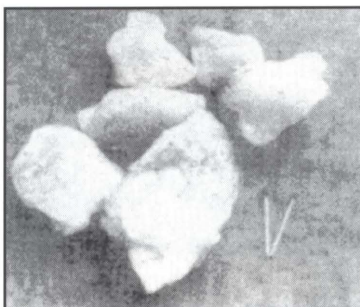
Denne dråbeformede to kg tunge isklump faldt ned nær Sheffield i England i marts 1996. Lokale brandfolk lagde klumpen i en dybfryser, men isen blev senere fjernet og smidt ud!

Steen Solberg viser stedet i haven, hvor isklumperne i Brabrand landede.

ikke kender til en sådan fryseproces.

Mange meteorologer er aldeles uenige i denne teori, men har heller ikke selv en anden løsning på mysteriet om de nedfaldne

Disse isklumper faldt ned ved Brabrand den 4. juni 1980

isklumper i Spanien, fortæller en af vore spanske samarbejdspartnere Vicente Juan Ballester-Olmos til UFO-Nyt.

Et ægtepar betragter familiens bil, som blev ramt af en stor isklump i marts 1974 ved Middlesex i England.

Isen smitter - pas på!

Ikke så snart var isfaldene fra Spanien blevet kendt verden over, før dillen bredte sig til andre lande.

Fra Tyskland meldte Werner Walter (CENAP) om to isfald. Det ene fald blev omtalt i dagbladet *Mainpost* og fandt sted i Homburg i nærheden af Augustsburg den 27. januar ved 16.30-tiden. Her faldt en isklump ned på et gærde og ødelagde en flise. Der blev ikke umiddelbart givet et bud på oprindelsen af isklumpen.

Et andet tilfælde fandt sted i landsbyen Wiesenbach ikke langt fra byen Rothenburg ob der Tauber. Her faldt 10 kg is ned og lavede et to meter stort hul i taget på en landejendom. Politiet opsamlede stykker af isen til nærmere laboratorieundersøgelse, som viste, at der helt

sikkert var tale om nedfald fra et fly med en lækage i toilettanken. Men det havde de tilstedeværende nu for længst afgjort alene med baggrund i isens farve og karakteristiske lugt.

En af vore samarbejdspartnere i Italien, Edoardo Russo (CISU), meldte om over 100 tilfælde på blot en uge. Han gjorde samtidig opmærksom på, at udviklingen i denne „isbølge“ har samtlige karakteristika, som også kendes fra tilsvarende tidligere „ufo-bølger“.

Også i forbindelse med isfaldene har der været tale om tilsyneladende ægte, uforklarlige tilfælde. Der er også helt oplagte svindelsager og paranoide observatører med absurde påstande. Der er videnskabelige undersøgelser, kemiske analyser m.v. samt modstridende ekspert-

udtalelser. Endelig finder man naturligvis også visse medier, der gladeligt viderebringer alt uden at forstå noget, som Edoardo Russo udtrykker det.

De seneste meldinger fra vor spanske kontakt, Vicente Juan Ballester-Olmos, går nu på, at der har været foretaget alternative analyser af en del nedfaldne isklumper. Undersøgelserne blev foretaget på universitetet i Valencia af et team af professorer i analytisk kemi, mikrobiologi, astronomi og astrofysik.

Konklusionen på analyserne siger, at der er tale om vand med en sammensætning som vand fra søer, floder og bække, dvs. ikke vand fra sne og hagl. Disse forskere tror altså ikke på, at isklumperne stammer fra en isdannelsesproces i stratosfæren.

Ildkugle over Danmark

Tusindvis af danskere observerede et spændende lysfænomen på aftenhimlen den 20. december 1999 kl. ca. 20.14. Forskerne undersøger stadig de mange beretninger.

AF OLE
HENNINGSEN

Kort efter kl. 20.15 begyndte telefonen at gløde hos Egon Olsen, der denne aften havde vagten på SUFOI's telefon. I de næste halvanden time ringede mere end 30 personer og fortalte om det ejendommelige lysfænomen, de havde iagttaget flyve hen over den mørke aftenhimmel.

Også via SUFOI's hjemmeside www.sufoi.dk fik vores vågne webmaster, Flemming Rasmussen, mere end 30 henvendelser, og udsendte straks meddelelser herom til SUFOI's Repræsentantskab via e-mail.

Lysfænomenet blev aftenen igennem omtalt i div. nyhedsudsendelser, hvor Tycho Brahe Planetarium bad om at få tilsendt rapporter om fænomenet via e-mail for med flest mulige beskrivelser i hænde at kunne forsøge at fastslå, hvad der var tale om.

Henvendelserne til SUFOI's hjemmeside blev derfor kopieret

og videresendt til planetariet for at indgå i det samlede materiale. Der er også videresendt observationsberetninger til planetariet fra mange andre institutioner som DMI (Danmarks Meteorologiske Institut), Ole J. Knudsen fra Steno Museet i Århus, Orion Planetariet i Jels og astronomen Holger Pedersen.

Med baggrund i udseende og bane stod det ret hurtigt klart for SUFOI's rapportfolk, at der var tale om nedfald af et meteor eller af affald fra rummet, fx en satellit eller rakettrin. I denne tolkning er SUFOI på linje med de øvrige efterforskere. I en henvendelse til SUFOI om yderligere oplysninger i sagen mente en russisk geofysiker dog, at meget tydede på en såkaldt geofysisk oprindelse af ildkuglen.

Tycho Brahe Planetarium har modtaget mere end 1.500 henvendelser om lysfænomenet. Beretningerne har man derefter forsøgt at

bruge til en fastlæggelse af fænomenets bane i passagen over Danmark.

Et stort antal observatører beretter om en ildkugle med en lysende hale efter sig, men meget langsomtgående i en næsten vandret bevægelse. Adskillige sammenligner fænomenet med en langsomtgående raket med lidt gnister efter sig. Afstanden til lysfænomenet angives ofte som ret tæt på.

En flyvekyndig i nærheden af Randers Flyveplads regnede med, at det var et fly og undrede sig over, at der ikke var et rødt navigationslys. Kun et hvidt lys. Fart og højde blev anslået til 100 knob og 2.500 fod. Det eneste, der kunne ses, var en form for ildtrekant med en lige forkant flyvende fuldstændig uden lyd. Til tider spruttede fænomenet ild efter sig, som en nytårsraket ville gøre, men med en markant lavere fart og

større dimension. Objektet forsvandt mod syd (over Randers by) uden at aftage i lysstyrke. Observatøren kontaktede straks Flyvevejrtjenesten om iagttagelsen.

En anden rapportør fra Åbyhøj fortæller om et fænomen, der ligner en flyvende raket med

ligesom et varmeskjold i snuden og efterfølgende en lysrefleks, som kunne ligne en faldskærm. Mens genstanden stadig var på himlen, kontaktede observatøren venner, der også nåede at observere lyset. Han kom endvidere til at tænke på et jagerfly ompændt af flammer,

da han så lysfænomenet.

På Tycho Brahe Planetariet er henvendelserne gennemgået af direktør Bjørn Franck Jørgensen, informationsmedarbejder Henrik Glintborg og astronomen Michael Linden-Vørnle.

Man er i første omgang kommet

„...et fly i nød...”

Ole Henningsen iagttog lysfænomenet den 20. december 1999. Her fortæller Ole selv om hændelsen:

Jeg var på vej hjem fra arbejde og kørte i min bil på Midtjylland på landevejen mellem Maribo og Nakskov kort før Nørreballe ca. 4-5 km NV for Maribo.

Lige inden jeg nåede Nørreballe, fik jeg pludselig i NNV ret lavt i horisonten øje på en gullig plet, der mest af alt mindede om en planet. Få sekunder senere blev jeg opmærksom på, at den gullige plet bevægede sig og blev lidt større, dvs. efter min opfattelse kom den nærmere.

Jeg orienterede mig om med- og modkørende trafik og kørte ind til siden og parkerede bilen i rabatten mellem vejen og cykelstien for bedre ud af bilens forude at kunne iagttage lyset, der nu var blevet større og var kommet endnu nærmere.

Det fløj hen over vejen, der løber i retning VNV-retning, og jeg var ikke i tvivl om, at det drejede sig om et fly ret tæt på. Der var dog ingen form for positionslys eller kollisionslys at se. Og naturligvis heller ingen flykrop eller vinger. Blot et større gulligt/orange lys.

Jeg rullede derfor ruden ned i venstre fordør for bedre at kunne se, og også for måske - på trods af støj fra andre biler - at kunne høre motorlarm fra flyet. Men der var ingen flystøj, som jeg dog fra andre sammenhænge ved ikke altid kan høre på trods af kort afstand.

Nu lignede lysfænomenet set i retning VSV en meget kraftig udstødning (gullig/orange) med lidt gnister, ligesom en nytårsrakat med usædvanlig kort hale og ekstrem langsom fart (for en nytårsrakat altså!). Jeg tænkte mest på en eller anden form for fly i nød. Og jeg var overbevist om, at det var så tæt på som inden for måske 1-2 kilometer fra min position. Størrelsen

(udstrækningen) var formentlig ca. ½ cm i udstrakt arm.

Og bag den kraftige udstødning sås nu i adskillige sekunder endnu et lille hvidligt/gulligt lys, der fulgte efter i en afstand af måske 1-1,5 cm i udstrakt arm. Dette fik mig til at tænke på noget, der blev bugseret i luften. Et svævefly, en drone eller lignende. Og jeg fik indtrykket af, at det næsten fløj i en svag bue uden om min position.

Lysfænomenet blev mindre og fløj i retning SSV og kom nærmere mod horisonten. Det lille (efterfølgende) lys var i mellemtiden igen forsvundet.

Da flyveretningen var mod Maribo Flyveplads ved Holeby, vendte jeg resolut bilen på landevejen og kørte tilbage et par kilometer mod Maribo for evt. endnu at kunne få et bedre udsyn til lysfænomenet lavt i horisonten (syd for landevejen findes et skovområde, som tager for udsynet). Men desværre forgæves.

Jeg har efterfølgende for nylig været på observationsstedet i bil og gennemkørt strækningen adskillige gange og forsøgt at rekonstruere hændelsen tidsmæssigt så godt som muligt med hensyn til de ting, jeg i øvrigt foretog mig under observationen. Selv om det umiddelbart overrasker mig, er jeg hver gang kommet meget tæt på 60 sekunders observationstid, fra jeg observerede det lille gullige lys i NNV, til det igen var forsvundet i SSV. På dette tidspunkt viste mit digitalur i bilen stadig 20.14. Tidsangivelsens nøjagtighed er efter mit bedste skøn ca. +/- 30 sek.

Ved samme lejlighed har jeg forsøgt så nøjagtigt som muligt med kompas at fastlægge de kompasretninger, som jeg har observeret lysfænomenet i. Jeg har endvidere ved samme lejlighed ved hjælp af en vinkelmåler forsøgt at fastlægge højden over horisonten for de samme observationsretninger.

Hvis jeg lægger de angivne retninger ind på et kort, hvor den foreløbige bane er optegnet, bliver resultatet, at jeg har set lysfænomenet fra Skagerak, til det forsvandt ud af mit synsfelt i

nærheden af Lüneburg i Tyskland. En strækning i omegnen af 500 km og med en anslået observationstid på ca. 60 sekunder, hvilket giver en fart på under 10 km/s.

Da jeg 15 min. senere kom hjem til min bopæl (4920 Sølsted, Vestjylland) blev jeg kort efter ringet op af en observatør (få kilometer fra min bopæl), der sammen med sin datter havde set objektet i samme retning, dvs. på vesthimen „og også på ca. 2 kms afstand“. Også fra Sølsted har to observatører gjort samme iagttagelser af „mest af alt: fly i nød, tæt på og meget langsomtgående.“

Jeg har i en meget lang årrække beskæftiget mig med at indsamle rapporter om lysfænomener på himlen (ufo-observationer). I den forbindelse har jeg fået fortalt og gennemlæst en mængde beretninger, der umiddelbart har kunnet henføres til meteoror og rumskrot. Endvidere har jeg interesse i astronomi, og specielt meteoritter har min store interesse. På trods af disse interesser og kendskab til mange beretninger om sådanne fænomener, var det mest nærliggende for mig fra starten at „genkende fænomenet“ som et fly. Da „lidt gnister kom“ lignede det „en alt for langsom nytårsrakat med super kort hale“. Dernæst var den mest nærliggende association „en slags flyudstødning fra et fly tæt på.“

Jeg er meget vel klar over, hvor svært det er at stole på afstands- og størrelsesbedømmelser om aftenen/natten. Det viser også flere undersøgelser. Alligevel fik jeg en perfekt illusion af, at dette fænomen var tæt på, og at det oven i købet måske fløj i en lille bue uden om min position.

Efterfølgende har jeg naturligvis ikke været i tvivl om meteor- eller rumskrot-oprindelsen. Det var blot ikke mit første bud på grund af den ekstremt langsomme bevægelse i forhold til, hvad jeg tidligere har iagttaget af den slags ting.

Jeg var meget fascineret af, hvad jeg iagttog, men synes næsten, at det mest spændende var, hvorledes mine sanser i mørket blev så grundigt snydt af kendsgerningerne.

(Se foto næste side.)

I bogen „UFOs - The Public Deceived“ skrevet af amerikaneren Philip J. Klass har jeg fundet et billede, der meget ligner det fænomen, jeg så. Blot fløj det i modsat retning. Billedet er taget i dagslys den 5. juni 1969 af fotografen Alan Harkrader, Jr., af en ildkugle over USA. Bag ildkuglen ses et mindre lys. Det lille lys, jeg på et tidspunkt iagttog, var dog kun halvt så stort.

frem til, at det lysende fænomen er trængt ind over dansk område fra Skagerak, har passeret mellem Thisted og Fjerritslev, måske over Nykøbing Mors, over Sunds ved Herning, vest for Kolding, øst for Rødekro, men vest for Sønderborg på Als i retning mod Kiel i Tyskland. Altså en bane, der i hovedtræk ligger i retningen NNV til SSØ over Danmark. Højden er p.t.

angivet som ca. 50-80 km.

Alle disse angivelser er kun foreløbige, og en lang række observatører er blevet bedt om give yderligere oplysninger og specielt forsøge at angive mere nøjagtigt, hvor højt oppe på himlen i grader, de har iagttaget fænomenet - for bedre at kunne fastslå højden.

Der er endvidere til SUFOI kommet meddelelser fra bl.a. den

tyske organisation CENAP om, at man har registreret observationer fra Kiel, Hamburg og Bremen.

Fænomenet er også set adskillige steder i Norge, fortæller Odd-Gunnar Røed fra UFO-Norge til UFO-Nyt, ligesom Clas Svahn fra UFO-Sverige beretter om adskillige observationer fra Sverige, bl.a. fra Landvetters Lufthavn uden for Göteborg.

Der var i starten en mulighed for, at et nedfaldende amerikansk Titan-rakettrin kunne være årsag til lysfænomenet. Dette rakettrin blev dog senere rapporteret nedfaldet over Midsverige kl. 06.15 UTC kommende fra syd mod nord. UFO-Sveriges formand, Clas Svahn, fortæller, at organisationen har modtaget mange rapporter om dette lysfænomen.

Derfor vil et meteor derefter være det bedste bud, men hastigheden er tilsyneladende meget lav - måske 10 km/s, så lav at man stadig overvejer en eller anden form for rumskrot, der dog i skrivende stund endnu ikke er identificeret.

Hvis der fremkommer yderligere oplysninger eller konklusioner om hændelsen, vil vi naturligvis vende tilbage med disse ting i et kommende nummer af UFO-Nyt. □

Kort fortalt

Den britiske regering frigiver UFO X-FILES

En britisk søndagsavis med navnet *News Of The World* skrev den 14. november, at den britiske forsvarsminister Peter Kilfoyle vil frigive hemmelige dokumenter om regeringens ufoforskning gennem de seneste 30 år. Det drejer sig om omkring 300 sager sammen med data fra hidtil hemmelige militære planer, som skulle hindre en invasion af ikke-jordiske.

Det hele er en del af den almindelige politik, der har til formål at mindske regeringens hemmelighedskræmmeri, står der i rapporten. Alle dokumenterne, som har været opbevaret i en

hemmelig, bombesikker bunker under White Hall, bliver givet fri inden for tre måneder.

Blandt dokumenterne kan der være detaljer om flere af Englands bedst kendte ufotilfælde, såsom den berømte Bentwaters eller Rendlesham Forest sag fra december 1980, eller påstanden om at en gigantisk ufo blev sporet på radar, mens den fløj med mere end 27.000 km/t over Nordsøen i 1998.

Avisen oplyser, at arkiverne måske også indeholder data om de ufoer, som mange påstod styrtede ned i Storbritannien under Anden

Verdenskrig.

Avisen citerer forsvarsminister Peter Kilfoyle for at have sagt, at efter selv at have gennemgået arkiverne, er han „ikke overbevist“ om, at ufoerne er ikke-jordiske rumfartøjer.

Men forhenværende forsvarschef Lord Hill-Norton er åbenhjertig i sin tro på, at ufoerne repræsenterer mulige ET strejftog i det britiske lufrum. Lord Hill-Norton har beskyldt det britiske militær for at have sporet ufoer på radar, selv om militæret benægter dette. □

Kilde: CNI News/-for

ET kan ikke sammen med tv

„Tv-programmernes jammerlige stade beviser, at der ikke findes avancerede ikke-jordiske civilisationer i en rimelig afstand fra Jorden,“ sagde den britiske forfatter Sir Arthur C. Clarke for nylig til en forsamling fra FN.

Arthur C. Clarke talte via en direkte satellitforbindelse fra Sri Lanka, hvor han bor. Han roste de teknologiske fremskridt inden for tv, men bebrejdede programplanlæggerne, at de lavede en „bunke ubrugeligt bras.“ Clarke beklager især det niveau, som børneprogrammerne har.

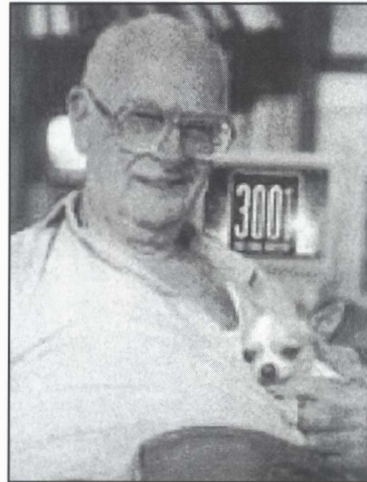
Han mener, at „brutaliteter og rene uhyrligheder“ danner baggrunden for de amerikanske tv-kanaler især med deres „åndssvage talkshows, endeløse trafik- og vejrrapporter, interviews med ofre for småforbrydelser, lallende tv-prædikanter, som alle sælger forskellige former for frelse, og

modeshows med parader af radmagre modeller i hæslege kostumer.“

Spøgefuldt bemærker han, at da tv-signalerne fortsat sendes fra Jorden med lysets hastighed, vil vores radiotransmitterede signaler nu fylde rummet i en afstand på mere end 100 lysår i diameter. Da en ikke-jordisk politistyrke endnu ikke er dukket op for at sætte en stopper for pestilensen, er det et bevis på, at der ikke lever en avanceret civilisation i det store område, siger han.

På trods af mediets kulturelle fejltrin roser han det for, at det sammensmelter de globale kulturer uden at ødelægge deres forskellighed. Clarke slutter af med at sige: „...måske er det kun tv, der kan bevare vor tids mangfoldighed af billeder og stemmer for fremtidige generationer.“ □

Kilde: www.space.com/-for

Arthur C. Clarke er kendt som forfatter til mange science fiction bøger, bl.a. „Rumrejsen år 2001“, og som ophavsmanden til kommunikations-satelliitten. Hans udtalelser faldt den 15. november som en del af afslutningen på FN's „1999 World Television Forum“.

Gang i søgningen efter ikke-jordiske bakterier

Britiske videnskabsmænd har erklæret, at de i det nye årtusinde vil lede efter tegn på ikke-jordisk liv, men nedtoner håbet om at finde små grønne mænd. De forudser, at de højst sandsynlig kun finder bakterier på Jordens nærmeste naboer. De søsætter en ny videnskab, „Astrobiologi“, hvor eksperter fra mange videnskabelige grene forener deres forskning. Eksperterne er overbeviste om, at de finder nye livsformer.

„UK Astrobiology Forum“ bestående af biologer, fysikere og geologer gør opmærksom på, at de organismer, de finder i solsystemet, må være meget lig de oprindelige, encellede, og at de sandsynligvis uddøde for mange år siden.

„Astrobiologien er opstået i et forsøg på at finde et svar på nogle af de mest fundamentale spørgsmål...Er vi alene?“ oplyser

talsmanden og biologen dr. Don Cowan.

Astrobiology Forum, som er et uafhængigt selskab, men dog søsterselskab til National Space Center, håber at skaffe penge til eksperimenter både i rummet og på Jorden i et forsøg på at løse evolutionens gåde.

Astrobiology Forum er involveret i mange kommende rumforskningsmissioner, inklusive en britiskledet Marssonde og et projekt til søgning efter andre jordlignende planeter. Videnskabsmændene undersøger, hvordan organismer kan overleve i ekstreme barske omgivelser på Jorden - såsom på Antarktis' is - og om de har overlevet på planeter som Mars og Jupiters måne Europa.

„Det ville være interessant, hvis vi finder et biologisk (system) forskellig fra det, som vi kender fra Jorden, så vi kunne sammenligne

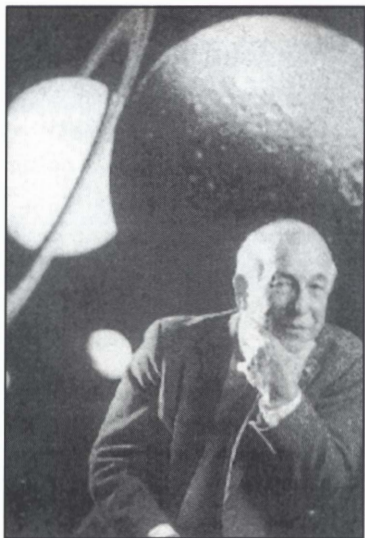
dem og undersøge forskellene,“ siger Colin Pillinger, som står for Storbritanniens „Beagle 2“ Marssonde-projekt.

„Vi vil helt sikkert finde andre planeter, som rummer eller har rummet liv,“ tilføjer han.

Efter NASA's anden Marssonde tilsyneladende forulykkede, er de britiske videnskabsmænd pionerer i søgen efter liv på Mars, hvis de kan skaffe 25 mio. pund til bygningen af deres egen marssonde. Colin Pillinger håber, at sonden kan sendes op i 2003. NASA har oplyst, at de meget vel kan udsætte eller helt aflyse deres næste mission til Mars, efter de højst sandsynlig har mistet deres Mars Polar Lander, og dermed fået Marsforskningsprogrammet lagt i ruiner. □

Kilde: www.space.com/-for

Asteroiden Philip J. Klass

Philip J. Klass -
nu i rummet.

Den amerikanske skribent ved tidsskriftet *Aviation Week & Space Technology* gennem en menneskealder, Philip J. Klass, har fået opkaldt en asteroide efter sig.

Philip J. Klass, der nu er 81 år, er i ufokredse kendt som en skeptiker med fem ufobøger bag sig. I disse bøger har han gennemgået mange ufohændelser og efter

en nærmere efterforskning kommet med sin forklaring på, hvad der i virkeligheden skete.

Han har ofte foretaget de tilbundsgående undersøgelser af en sag, som ufologerne retteligt burde have foretaget. Og mange gange har man kunnet anvende Klass som en uvurderlig kilde til nye oplysninger i en sag.

Selv om man absolut ikke altid er enig med ham i hans konklusioner, må man beundre den energi, han gennem en meget lang årrække har lagt for dagen i sin søgen efter forklaringer på ufohændelser.

Klass er stadig aktiv som skribent og udgiver sit eget lille skrift, hvor han med rette - måske somme tider med urette - på sin ironiske facon gennemhegler stort set alt og alle, der rører sig på ufoscenen - men naturligvis især den amerikanske. Og her er der tilsyneladende også nok at tage fat på!

Philip Klass er samtidig en af de personer, der har været med til at stifte skeptikerorganisationen CSI-COP i USA, hvor han er formand for organisationens ufogruppe.

Det er astronomen James McGaha fra Grasslands Observatory i Tucson, der har foretaget de indledende manøvrer for at få opkaldt en asteroide efter Philip J. Klass.

„I efteråret 1998 drøftede jeg med Robert Shaeffer muligheden,“ fortæller McGaha til *Skeptical Inquirer* (maj/juni-udgaven, 1999), „og jeg påtog mig at finde en asteroide (med nr. som navn), og Shaeffer påtog sig at skrive den formelle omtale af Klass. Den 1. marts 1999 blev det officielt, at den asteroide, der tidligere hed 1983 RMZ7277, nu hedder *Klass 7277*.“

Asteroiden er 11,5 km i diameter, og klippestykket er 4,24 år om at kredse omkring Solen.

Der kredser også asteroider rundt i vort planetsystem med danske navne, som fx Holbæk og Andersen (efter vor berømte eventyrdigter). Men også en nulevende dansker som vor verdensberømte meteoritforsker Vagn F. Buchwald har fået opkaldt en asteroide efter sig.

□

ET eftersøges - her på Jorden

Udrustet med metalrør, en tyk frakke og et par kraftige støvler håber Richard Hoover rent bogstaveligt at få et gennembrud i søgningen efter ikke-jordisk liv.

Forskningen finder dog ikke sted på Månen, Mars eller andre eksotiske steder, men på Jorden.

Eftersøgningen foregår på højdedragene og i bjergene på Antarktis under en ekspedition, der leder efter mikroorganismer i den bidende kulde.

Organismer, som kan overleve i sådanne omgivelser, kaldes ekstremofiler. Det er håbet, at de tekniker, som bruges til at lokalisere liv i så ekstreme omgivelser på Jorden, kan være en hjælp i søgningen efter ikke-jordisk liv.

Richard Hoover begyndte sine videnskabelige undersøgelser i januar sidste år, inden hans 10 mands store ekspedition tog til Antarktis.

Med på ekspeditionen har Richard Hoover, som er videnskabsmand på NASA's Marshall Space

Flight Center i Huntsville, to tidligere astronauter, Jim Lovell og Owen Garriott, såvel som en skolelærer fra Illinois.

Owen Garriott, som er 68 år, lader sig ikke afskrække af de ekstreme omgivelser: „Jeg tager vare på mig selv,“ siger den hårdføre eksastronaut, og tilføjer: „Man skal være meget opmærksom på, hvad man laver, og hvordan man gør det, ellers kommer man let i vanskeligheder.“

Holdets arbejdsmetoder er temmelig grove: de hamrer rustfri stålør gennem is- og klippestykker, trækker dem ud med indhold og forsegler dem.

Rørene indeholder borekerneprøver. De største vil være omkring en halv tomme i diameter og en halv meter lange. Prøverne tages med tilbage til NASA til nærmere analyse.

The Planetary Studies Foundation er med i projektet, og holdet har også til opgave at lede efter meteoritter.

Ekspeditionen bruger bl.a. et Twin Otter fly og snescootere til at komme rundt på Antarktis' Patriot Hills og de 3.000 meter høje Thiel Mountains.

Mange af ekspeditionens deltagere har tidligere arbejdet i bidende kulde. Alligevel lurer farerne overalt. Ubehagelige overraskelser er dagens ret.

Holdet vil arbejde i isnende kulde med ekstrem kolde og bidende vinde og på farlige gletscherspalter, som kan sende dem direkte i døden. Overnatningerne bliver alt andet end komfortable: Teltene skal rejses på isen.

Richard Hoover, 56 år, har allerede udført eksperimenter på en gletscher i Alaska og i permafrosten i det nordlige Sibirien. Han oplyser, at han er vant til kulden og forberedt på farerne.

„Jeg tror, at forholdene på Antarktis er bedre, end de er i Sibirien,“ siger han optimistisk.

□

Kilde: www.space.com/~for

Linseformet sky under solformørkelsen

En af vore samarbejdspartnere i Tyskland, organisationen CENAP (Centrale Erforschungsnetz aussergewöhnlicher Himmelsphänomene) organiserede en tur til Nordfrankrig i anledning af den totale solformørkelse den 11. august 1999.

I forbindelse med solformørkelsen observerede og fotograferede vore kolleger en såkaldt linseformet sky - en cumulus

lenticularis - der så ejendommelig ud på himlen.

En sådan sky dannes almindeligvis ved, at fugtig luft tvinges opad i forbindelse med en bjergkam eller et højdedrag. Derved afkøles og fortættes luften, og der dannes en afgrænset rund eller linseformet sky, der kan optræde ret så markant på himlen. □

Kilde: cenap infoline, nr. 99/oh

Liv på andre planeter - siger unge briter

En ny undersøgelse om de nye generationers tro og overtro blev offentliggjort i midten af december fortæller et Reuters-telegram, der blev viderebragt af flere danske medier den 19. december 1999.

Ifølge den nye undersøgelse

blandt 1.000 unge mellem 15 og 24 år tror 70%, at der findes spøgelser. 61% af de adspurgte unge briter tror på intelligent liv på andre planeter, medens kun 39% betegner sig selv som troende kristne.

En talsmand for Church of England siger, at kirken ikke er overrasket. „Der er intet nyt i, at unge mennesker gør oprør mod religionen. Men de fleste vender tilbage til kirken senere i livet.“ □

/oh

Peruviansk mudderbad får healende kraft fra ufoer

Små damme med sort mudder i Chilca, Peru, har så eksotiske navne som „Tvillinge-skaberen“ og „Mirakelmageren.“ Peruvianerne strømmer til dammene i håb om at få gavn af de kræfter, som det siges, ufoer giver gennem mudderet.

I Chilca ligger antallet af tvillingefødsler over gennemsnittet - omkring 100 par i en by med 10.000 indbyggere. De lokale siger, at det skyldes, at så mange unge kvinder bader i en dam kaldet Tvillinge-skaberen. Kvinderne mener, at den øger deres frugtbarhed. Skrantende peruvianere bader derimod i Mirakelmageren i håbet om at slippe af med ledbetændelse, gigt, sort stær, synsproblemer og

muskelsmerter.

Besøgende i Chilca bliver modtaget af følgende meddelelse: „Det foretrukne sted for interplanetariske fartøjer og væsner.“

Borgmester Numa Rueda siger: „En del mennesker påstår, at de har set ufoer og mærkelige lys på nattehimmelen over Chilca. Folk her tror på ufoer.“

„De er klare lys, som danner en cirkel og svæver over dammene eller stranden,“ siger Veronica Sanchez og hendes tvillingsøster Monica. Deres mor badede regelmæssigt i Tvillinge-skaberen.

Langs de berømte mudderbade sørger adskillige billige hoteller for, at den konstante strøm af turister og mennesker, som søger

helbredelse, har et sted at bo.

Peruvianske læger afviser den teori, at Tvillinge-skaber pølen har noget som helst med byens store antal tvillinger at gøre.

„I nogle samfund er der mange tvillinger af genetiske grunde eller tilfældigheder. Det er ikke bevist, at det skyldes mudderets kraft,“ siger dr. Augusto Ascenzo, leder af fertilitetsklinikken i Lima. På den anden side er der visse medicinske muligheder for, at dammenes høje svovlindhold midlertidigt kan lindre smerterne ved ledbetændelse og hudproblemer. □

Kilde: CNI News/-for

The UFO Anthology Vol. 1

Dette er den første af en serie CD-ROM'er, som vil gå i dybden med ufo-fænomenets mange aspekter. Her er mange timers studielæsning og underholdning i hundredvis af fotos, dokumenter, observationsberetninger, videoklip, lyd-sekvenser og animationer. Vær med fra starten og køb denne første CD-ROM i serien. Men vær hurtig. Oplaget er stærkt begrænset!

The UFO Anthology Vol. 1 bestilles ved at indbetale kr. 580 + porto/ekspedition kr. 17, i alt kr. 597 på

giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. På modtagerdelen skrives bestillingsnr. **CD-001**. CD-

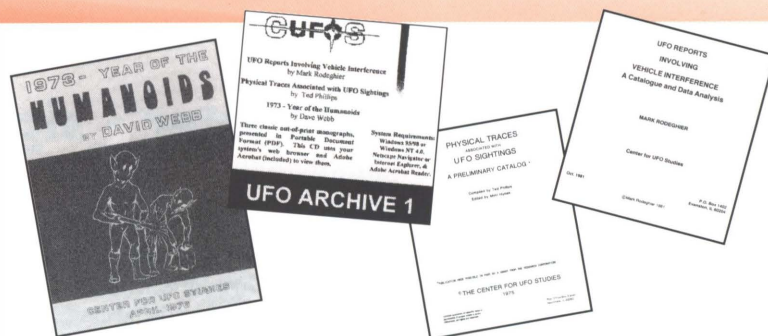
ROM'en kan afvikles på alle Windows95/98 pc'er og Macintosh.

UFO Archive 1

På denne CD-ROM får du tre klassiske udgivelser, som omhandler bilstop tilfælde, fysiske spor efter ufo-fænomener samt ufonautrapporter fra den amerikanske ufobølge i 1973.

Det drejer sig om følgende titler udgivet af Center for UFO Studies (CUFOS):

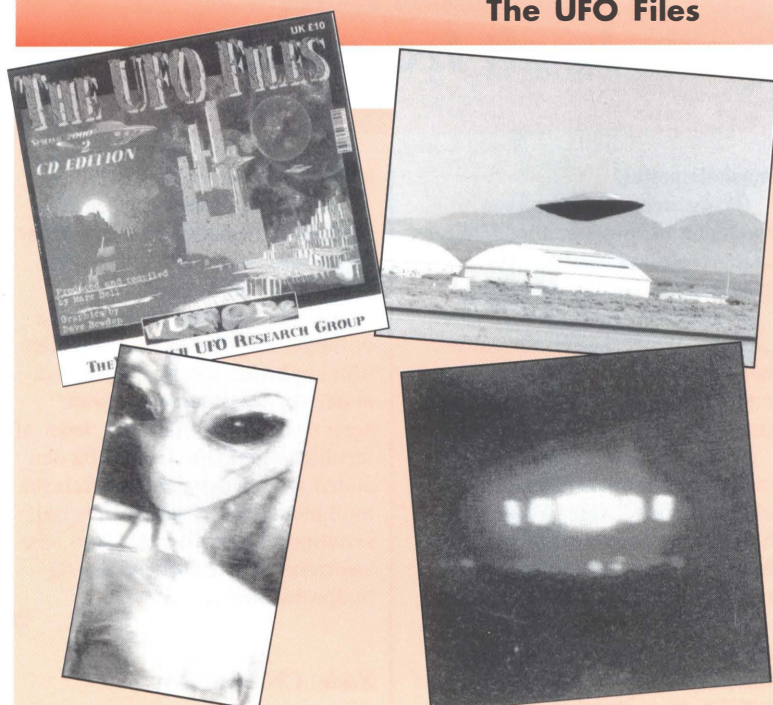
- *UFO Reports Involving Vehicle Interference* by Mark Rodeghier, CUFOS 1981, 151 sider
- *Physical Traces Associated with UFO Sightings* by Ted Phillips, CUFOS 1975, 150 sider
- *1973 - Year of the Humanoids* by David Webb, CUFOS 1976, 113 sider

De engelsksprogede bøger har været udsolgt i mange år, men er nu igen gjort tilgængelige for alle på denne CD-ROM, som kan bruges på alle computere med Windows 95/98, en webbrowser og Acrobat Reader.

UFO Archive 1 bestilles ved at indbetale kr. 240 + porto/ekspedition kr. 17, i alt kr. 257 på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. På modtagerdelen skrives bestillingsnr. **CD-002**.

The UFO Files

Er du bekymret over telefonudgifternes galopperen, når du surfer på Internettet for at finde ufoartikler, fotos, videoklip, radioudsendelser med omtale af ufoobservationer? Så er denne dobbelt CD-ROM lige sagen. Her finder du i ro og mag mere end 3.000 tekstfiler, fotos, lyd- og videoklip med simpelt hen alt muligt om ufoer, Area51, NASA, SETI, korncirkler, Roswell, MIB...og meget, meget mere.

The UFO Files bestilles ved at indbetale kr. 280 + porto/ekspedition kr. 17, i alt kr. 297 på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. På modtagerdelen skrives bestillingsnr. **CD-003**. CD-ROM'en kan afvikles på alle Windows 95/98 computere.

A	
Aktiviteter	2/18
Andersen, Per (SUFOI)	1/22
Anmeldelse	1/15
Area 51 - fantasiens drømmeland	2/04
Astronomer tager truslen fra rummet alvorligt	1/08
Astronomi og Rumfart	1/08, 1/19, 2/09

B	
Bengtvig, Jørgen (SUFOI)	1/23
Benn, Kirsten	4/04
Bent Eriksen, 1932-1998	1/22
Betty Cash død	2/21
Bomuld, Bo	3/07
Bourdais, Gildas	4/17
Briterne tror ikke på regeringen i ET-spørgsmål	2/21

D	
Da solen gik i sort	4/11
Dansk budskab til rummet	1/12
Danske observationer	3/04, 4/04
Danske rapporter	1/17, 3/17
De nye nattelys	3/05
Debat og nye tiltag	2/18
Der var en, der var to	3/09
Det flyvende lysshow	3/04
Det var ikke en vejrballon	3/07
Dokumentation	2/11
Dræber-asteroide ramte Argentina	1/09

E	
Ekspert ser på ufologiens fremskridt	4/07
En lyssky affære, folkeoplysning eller..?	2/03
En læser fortæller	1/18
En naturlig forklaring - denne gang om kuglelyd	1/12
En veteran fortæller om Foo Fighters	3/21
Er nogle af Mexicos ufoer bygget af Mike Walden?	2/10

F	
Find liv i rummet	3/14
Foo Fightere i arkiverne	1/10
Fotos	1/07
Fra guder til aliens	1/15
Fransk forskning	4/17
Fænomener	1/12, 2/15, 4/11

G	
Gamle søfolk afliver myte	2/17

H	
Hansen, Kim Møller (SUFOI)	1/15, 2/04
.....	2/17, 3/09, 4/03, 4/15, 4/21
Haunstrup, Toke (SUFOI)	1/03, 1/17, 2/11
.....	2/18, 3/17, 3/23
Henningsen, Ole (SUFOI)	1/12, 1/18
..	1/21, 1/22, 2/15, 2/22, 3/12, 3/14, 3/20, 4/11
Historisk set	4/15
Horsevad, Kim	1/19, 2/09
Hvis ET ringer	3/15

I	
Indholdsfortegnelse 1998	1/23
Intelligente signaler?	1/21

K	
Kig på himlen	1/19, 2/09
Kinas første bemandede rumflyvning	3/24
Klar til år 2000	4/03
Korncirkel i dogmefilm	2/15
Kort fortalt	1/10, 1/20, 2/20, 3/15
Kraniet fra et stjernebarn	4/21
Kæmpe ildkugle eksploderer over Alaska	2/21

L	
Lademanns Multimedia Leksikon om ufoer	1/12
Leder	1/03, 2/03, 3/03, 4/03
Lindemann, Michael	4/07
Lysende trekant filmet	4/06
Læserne skriver	2/10, 3/23

M	
Mange henvendelser til SUFOI	2/19
Mexico-bølgen	1/04
Militær uforapport fra Frankrig	3/16
Mystiske steder	2/04

N	
NASA har kendskab til ufoer	3/04
Notitser	1/10, 2/20, 3/16
Nye bøger	3/20
Nye observationer	1/17
Nye planer for Europa-sonden	1/20
Nyt foto	4/06
Nyt liv i gammel myte	3/03
Nyt om videofilmen fra Malmø	2/23
Nørgård, Peter (SUFOI)	2/03
Når en fjer bliver til	2/11
Når fup ikke er svindel	1/07

O	
Observationer	3/17, 3/21
Observation fra Odense	1/18
Olsen, Egon (SUFOI)	1/18

P	
Petersen, Arne S	3/23
Piloter møder lysfænomen	3/18
Pragtfuld bog om lysfænomener	3/20

R	
Rado, Fabio Di	3/21
Randles, Jenny	1/07
Rasmussen, Flemming (SUFOI)	1/04, 3/03
Roswell-myten	3/07
Roswell-ufonaut var en dukke	2/20
Rumspejl skal finde ikke-jordiske planeter	2/23

S	
SETI	3/12, 3/14
Stegepande over Middelhavet	1/11
Stjernetosset	1/21
Stort meteor set over Rom	3/24
SUFOI og rumskibene	1/03
Svahn, Clas	3/18
Søg selv efter livstegn	1/20

T	
Tre døgn solformørkelse - eller hvad et flot naturfænomen kan føre med sig	2/22
Tvind og andre SETI-projekter	1/18

U	
Ud på nettet	4/15
Ufofacts & Myter	2/17
Ufo filmet over Øresund?	1/11
Ufo-kult forsvundet i Colombia	3/16
Ufologi	4/07
UFO-Sverige skærper sin forskning	1/11
Ufo-video eller computerspil	1/04
Ufo årsag til strømsvigt?	2/13
Ufoer og forsvaret	4/17
Ufoer på video i Mexico	3/24
Utroligt	3/04, 4/21

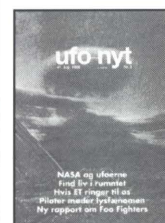
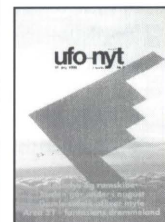
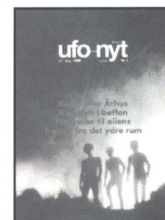
V	
Vurdering af SUFOIs hjemmeside	2/23

Indholdsfortegnelse UFO-Nyt 1999

AF JØRGEN BENGTVIG

Læses
sådan:
nr./side

Video nyheder

Aliens or illusions?

En spændende og seriøs video, der på blot tre kvarter behandler ufo-temaets mange aspekter:

- Observationsberetninger.
- Vidneudsagn. Se og hør Kenneth Arnold fortælle om sin berømte observation over Mount Rainier.
- Regressionshypnose - for og imod.
- Bortførelser. Interview med blandt andre Travis Walton og Mike Rogers.
- Berømte svindelnumre.
- Usædvanlige filmoptagelser.
- Teorier om fænomenet fremlagt af Jenny Randles, John Spencer, Lionell Beer, Steve Gamble og J. Allen Hynek.

Aliens or illusions bestilles ved at indbetale kr. 250 + porto/ekspedition kr. 17, i alt kr. 267 på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. På modtagerdelen skrives bestillingsnr. V-005. Videoen er på engelsk uden danske undertekster.

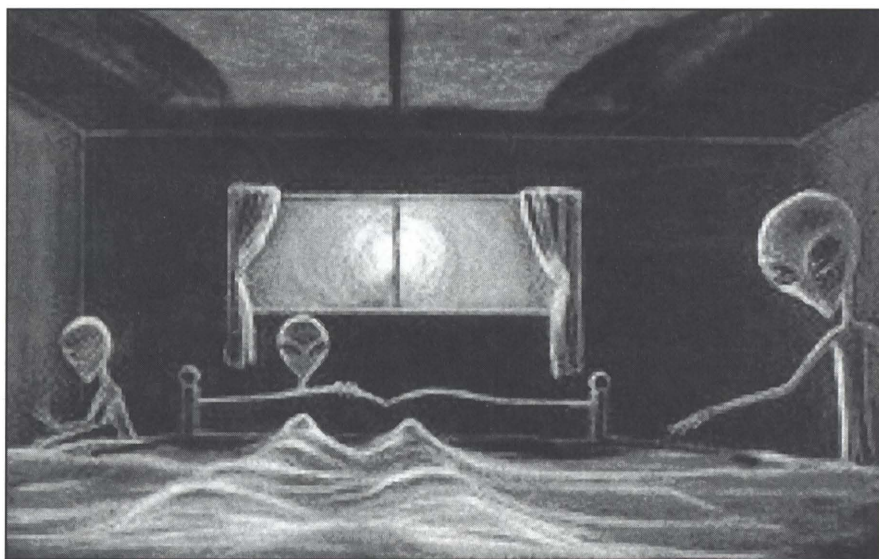
Reasons to believe

Denne video består af interview med henholdsvis Linda Howe og Budd Hopkins og sætter fokus på to meget kontroversielle emner:

- Animal mutilations
- Abductions

Linda Howe er tv-producer og har bl.a. stået bag prisbelønnede dokumentarudsendelser om „animal mutilations“, dvs. dyr - ofte kvæg - som er fundet døde og mishandlede under mystiske omstændigheder. Ofte er der fundet spor efter kirurgiske indgreb på dyrene. Udfører fremmede væsner forsøg med vores husdyr? Og hvilken rolle spiller det amerikanske flyvevåben? Linda Howes oplysninger og synspunkter kan ødelægge enhver nattesøvn!

Budd Hopkins er billedhugger, men har i snart mange år ført sig frem i medierne som ekspert, når det drejer sig om folk, der angiveligt har været bortført af fremmede væsner. Hopkins beretter bl.a.

om den meget berømte Linda Cortile sag.

Reasons to believe varer 50 min. og fremlægger mange provokerende spekulationer. Hvad skal man tro?

Reasons to believe bestilles ved at indbetale kr. 250 + porto/ekspedition kr. 17, i alt kr. 267 på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. På modtagerdelen skrives bestillingsnr. V-006. Videoen er på engelsk uden danske undertekster.